

Список бібліографічних посилань

1. Стаценко-Сургучова І. С. Забезпечення інформаційної безпеки в органах державної податкової служби // Держава та регіони. 2007. № 1. С. 326—328.
2. Синьогуб К. І. Інформаційно-аналітичне забезпечення Державної податкової служби України: мета, принципи, особливості // Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентові України. 2012. № 1. С. 120—128. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpnadu_2012_1_143 (дата звернення: 30.05.2017).
3. Стаценко-Сургучова І. С. Концепція модернізації інформаційно-аналітичної служби податкових органів України шляхом інформатизації оперативної діяльності // Підприємництво, господарство і право. 2006. № 12 (132). С. 21—22.

Одержано 12.06.2017

УДК 342.51

Віктор Анатолійович ВОЛКОВ,

аспірант Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Харків

**СУЧАСНИЙ ПІДХІД ДО З'ЯСУВАННЯ ЗМІСТУ КОМПЕТЕНЦІЙ
ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ З ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ
ТА КОНТРОЛЮ ЗА НАРКОТИКАМИ**

Оптимізація процесів державного управління у сферах обігу наркотичних та лікарських засобів призвела також до упорядкування системи державних органів, які відповідають за цей напрям роботи. У серпні 2015 року було затверджено Положення про Державну службу України з лікарських засобів та контролю за наркотиками, як центральний орган виконавчої влади, який виконує завдання з реалізації державної політики у сферах контролю якості та безпеки лікарських засобів, медичних виробів та обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, протидії їх незаконному обігу. Цей орган був реорганізований шляхом злиття Державної служби з лікарських засобів та Державної служби з контролю за наркотиками, а отже державою оновлені сфери діяльності та коло питань, які він буде вирішувати. Ці напрями функціонування державних інституцій у науковій літературі міцно асоціюються із поняттями «повноваження» та «компетенція», що зобов'язує наукову спільноту приділити увагу особливостям та змісту компетенції Державної служби України з лікарських засобів та контролю за наркотиками.

Під терміном компетенція більшість вчених розуміють сукупність кількох елементів. Перший з них має назву «повноваження» – перелік визначених нормативними актами прав та обов'язків відповідного державного органу, а також «предмети відання», під якими частіше розуміється коло питань, які вирішує відповідний орган шляхом реалізації відповідних прав і обов'язків. До цих елементів вчені ще додають функції, завдання, відповідальність, форми, методи діяльності.

З цього приводу ми маємо зазначити наступне:

1. У науковій літературі дуже повно багатьма вченими досліджується поняття «правовий статус» державного органу. В структурі правового статусу найчастіше виділяється 3 основоположні елементи: цільовий елемент (блок), що містить у собі цілі, завдання та функції державного органу; структурно організаційний елемент (блок) до якого входить сама структура органу, як центрального апарату, так і територіальних і функціональних підрозділів (у разі їх наявності), основи підпорядкування, взаємодії, порядок створення, ліквідації або реорганізації органу; компетенційний елемент (блок), який і включає у собі компетенцію (повноваження, предмети відання тощо). Отже, ми вважаємо, що включення до компетенції функцій та завдань державного органу є помилковим, оскільки це елементи окремого блоку правового статусу будь-якого державного органу. Завдання державного органу – це певні кроки, які має здійснювати орган для досягнення мети його створення, завдання органу витікають із його мети. Натомість сама компетенція, як сукупність повноважень та предметів відання, обумовлюється цілями, завданнями та функціями відповідного державного органу. Функції державного органу – це напрями його діяльності, а не права та обов'язки (повноваження). Повноваження – це певні прамочності, що закріплені за органом в рамках виконання завдань та реалізації цих функцій (напрямів діяльності).

2. Також, на наш погляд, хибним є позиція щодо синонімічного вживання термінів «повноваження» та «компетенція», оскільки повноваження є складовим елементом компетенції. Компетенція, окрім, повноважень, включає в себе предмети відання державного органу та просторові межі його діяльності.

3. Теж саме стосується форм, методів діяльності державного органу та відповідальності. Форми та методи діяльності представляють собою, відповідно, зовнішній вираз та прийоми і способи реалізації повноважень, а отже не пов'язані із їх змістом. Відповідальність державного органу є окремим елементом правового статусу, що виражається у настанні негативних наслідків за фактом неналежного виконання (невиконання) покладених на орган обов'язків.

Компетенцією Державної служби України з лікарських засобів та контролю за наркотиками слід визначити як встановлену нормативно-правовими актами сукупність повноважень (прав і обов'язків), які мають просторові межі та реалізуються у сферах контролю якості та безпеки лікарських засобів, медичної техніки і виробів медичного призначення, обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, протидії їх незаконному обігу.

В структурі компетенції Державної служби України з лікарських засобів та контролю за наркотиками ми виділяємо такі елементи: повноваження (права і обов'язки служби) та підвідомчість – відповідні сфери

суспільних відносин та територіальні межі на які поширюються ці владні повноваження.

В структурі компетенції Державної служби України з лікарських засобів та контролю за наркотиками можна виділити компетенцію загальну (для всієї системи служби), функціональну (наприклад підрозділів центрального апарату), територіальну (територіальних підрозділів цієї служби).

До структури компетенції Державної служби України з лікарських засобів та контролю за наркотиками не доцільно відносити цілі, завдання та функції цього органу, оскільки вони є окремими елементами його правового статусу та входять до так званого «цільового» блоку. Завдання Державної служби України з лікарських засобів та контролю за наркотиками – це певні кроки, які вона має здійснювати орган для досягнення мети її створення. Натомість сама компетенція, як сукупність повноважень та предметів відання, обумовлюється цими цілями, завданнями та функціями. Функції Державної служби України з лікарських засобів та контролю за наркотиками – це напрями її діяльності, а не самі повноваження. Повноваження – це певні прамочності, що закріплені за службою в рамках виконання завдань та реалізації напрямів її діяльності.

Одержано 12.06.2017

УДК 342.9:355.271

Віктор Олександрович ГОЛУБ,

аспірант відділу моніторингу законодавства Інституту законодавства Верховної Ради України, м. Київ

ДО ДИСКУСІЇ ПРО СПІВВІДНОШЕННЯ ПРОЦЕДУРНИХ ТА ПРОЦЕСУАЛЬНИХ НОРМ У НАДЗВИЧАЙНОМУ АДМІНІСТРАТИВНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ

В адміністративній правовій науці, як і в інших галузевих науках, застосовується поділ нормативно-правових актів за характером регулювання їхніх норм – на матеріальні та процесуальні. Така класифікація пов'язана з первинною класифікацією норм, з яких складається акт. На нашу думку, виділення в системі нормативно-правових актів, направлених на регулювання правового режиму воєнного стану, саме процесуальних норм, є можливим. Спробуємо обґрунтувати це.

Пояснення сутності матеріальних та процесуальних норм Л.М. Ніколенко дає у такий спосіб: «У структурі права взаємодіють два блоки правових норм – матеріального і процесуального права. Норми матеріального права мають на меті визначення змісту прав та обов'язків суб'єктів права і відповідають на питання, що треба зробити для реалізації цих прав і обов'язків, а норми процесуального права відповідають на